

Ejjel, hazafelé

*Alámterítetted a várost, hogy hazáig gyalogoljak,
 s mintha vezérük után
 jöjjenek utánam az éjszakai villamosok,
 megyünk a vasárnap elé,
 elsőnek érinteni a verseket,
 megyünk csordában mint a farkasok,
 halkán mint a partizánok,
 fogadni kell a csillagok SOS jeleit,
 olvasni türelmesen a krizantémok táviratait,
 mert ravasz a tél is, ravasz a nyár is,
 mert gyilkosunk előbb megfürdik hajunkban,
 előbb kicsalja tőlünk a májusi illatokat,
 s mint érdemrendet hordozza mellén
 szemünkből a sugarakat . . .
 mert jön az idő,
 egy repülőgép arcunkat egymástól elrabolja,
 de ezt a grimaszt még nem látja Párizs,
 nem látja Itália,
 ez itt marad, ezt a várost simogatja,
 még semmink nincs
 csak ez a szívünkkel melegített szél,
 és elgázolt macskák az úttest szélén,
 de a bezárt ablakok mögött
 felgyulladnak a függönyök,
 megyünk a Keleti pályaudvaron megvárni
 az első havat mert nagyon messziről jön.*

Pihenj, pihenj

*íme
 bíborba öltözött a körtefa
 egy főhajtás a télnek
 egy hűséges alattvaló
 már nem szállhatok el mint egy őszi sóhaj
 hátára vesz, himbál egy fáradt város
 de én tudom hogy hattyú
 megyünk valahova
 pihenj szívem, pihenj, pihenj
 lett volna idő megszakadni*

ha most szeretnénk porig égne ez az utca
pihenj szívem, pihenj, pihenj
hiszen szerettünk, hiszen győztünk
ó, kései virágok apró, gyöngéd lángja
nem mehet el
ki észrevesz benneteket
élek a Napnál erősebben
s már nem tudom mi a nagyobb szomorúság
messzi, fehér, mediterrán falak
állok omolhatatlan
íme
most nem lehet szeretni
megint egyedül kell
az ünnepek ragacsos képébe nézni
s nem lehet megfojtani a karácsonyfát
egy főhajtás a télnek
egy hűség alattvaló

nehéz vagyok a földnek ennyi szerelemmel
szememből menekülnek a sólymok
fülem zúgása:
mintha a megrokkant tenger sírna

BENKŐ ATTILA

Köd

*Ez a köd nem kárpótol a láthatatlanná tévő süvegért,
mít a télapó, aki nincs, egyszer odaigért.*

*Ez a köd gipszkása, ökrendezel tőle és nyeled,
vizsgálgassák gyomrodban a gombostűfejet.*

*Ez a köd rosszabb mint a rémség, mely koponyádban honol,
míg nem lesz belőle vigyorgó hangulatlámpa: „made in Pokol”.*

*Ez a köd akárhány tűz-sorozatot nyomtalanul kibír,
de bármikor átvérezhet, elég egy kósza hír.*

*Ez a köd koromfekete szájból gomolygó hideg homály,
pólyást és patkányt ringat, mint a szürkeár.*